

Komandi partur

Nú verður Anna gift, og vit frætta meira um Petur og ættina hjá honum.

Eisini var Anthon skjalavørður og skrivaði kenda stórverkið “Færøske Kongsbønder”. Eisini skrivaði hann “Oversigt over fiskeriet og monopolhandelen på Færøerne.”

Hann var sambandsmaður og sat á tingi frá 1906 til 1908. Umframt var hann limur í Tórshavnar Býráð frá 1909 til 1916, og hann var formaður frá 1920-22.

Anthon var giftur við Petrine Pouline Cathrine f. Petersen, úr Øravík. Tey vóru barnleys, men høvdu tikið eina gentu til sín. Hon bleiv ikki gift.

Tey vóru sera góð at vera hjá og vóru óalmindiliga fitt.

Tordi ikki fyrri pápa

Í 1940 var tað, at Føroyar vórðu hersettar av bretska herinum. Tá ráddi um at fáa ræði á Skálafjørðinum, áðrenn týskarar møguliga kundu gera um seg.

Nakað fyrri júl í 1940 varð farið undir at byggja eingilskmonnum barakkir á Strondum og at stoyppa grundarlag fyrri kanónum, sum eingilskmenninir so settu upp. Tað sama var gjørt á Nesi hinumegin fjørðin.

Tiskil komu herstöðir at vera bæði á Nesi og á Strondum. Her vóru um einir 200 hermenn.

Her var annars ógvuliga friðarligt. Men tann 21. februar 1941 kom eitt týskt flogfar norður um Strandarfjall, og stoytti seg niður móti bygdini, men eingilskmennir skutu so nógv, at her gjørdist einki. Hetta flogfarið endaði á Gøtuvík, har tað sakk.

Bretarnir skipaðu eisini fyrri dansi, sum ungu strandingarnir eisini luttóku í. Onkur strandagenta giftist eisini við bretska hermanni og flutti til Bretlands við honum.

Sjálv fór eg eisini í dans, men eg hevði so ongan enskan sjeik. Eg var ov ung og tordi ikki fyrri pápa! Mamma fór heldur ongantið í song, fyrr enn eg var komin til hús.

Tá ið Sambandsflokkurin mundi mist andan á Strondum

Sambandsflokkurin hevur alla tíð verið tann stóri flokkurin á Strondum. Fyrstu tíðina mundi tað vera Jógvani Poulsen fyrri at takka. Á valinum í 1918 fekk Sjálvstýrisflokkurin 17 atkvøður og Sambandsflokkurin fekk 95, sum var 85% av atkvøðunum. Á valinum í 1920, tá ið Johan Poulsen stillaði upp, fekk sjálvstýrisflokkurin framvegis 17 og Sambandsflokkurin fór fram til 118, ella 87%.

Hetta var stóðan øll 1930-árin. Tá ið vit koma til bardagaárin er tað, at Fólkaflokkurin fer at gera um seg. Í 1943 fekk Fólkaflokkurin 38 atkvøður og Sambandsflokkurin 109 ella “bara” 70% av øllum atkvøðunum á Strondum.

Næsta valið er í 1945, og nú hendir nakað skakandi fyrri Johan Poulsen.

Hetta hevði sína orsök, sum einki hevði við landspolitikk at gera. Orsøkin var eitt banalt bygðaklandur um eina atløgubryggju, um hon skuldi liggja í Heygsstöð, har mjólkabáturin legði at, ella við Sjógv innari á fjørðinum.

Tey, sum vildu hava bryggjuna bygda við Heygsstöð, fingi Johan Poulsen í part av sær. Hetta fekk øði í hin partin og báðir partar skipaðu fyrri adressu fyrri sjónarmiðum.

Anna arbeiddi á posthúsinum í Havn

Báðir partar fingi fund við landsmyndugleikarnar at framføra síni sjónarmið. Teir, sum vilja hava bryggjuna á

Anthon Degn mátti lova pápanum, at Anna skuldi ikki sleppa at vera ov seint úti

Heygsstöð, høvdu Johan Poulsen við sær á fundi.

Nú kemur politikkur í málið, tí nú fer Fólkaflokkurin í part við hin partin. Tað endar so við, at ein meiriluti í sóknarstýrinum samtykkir at byggja við Heygsstöð. Tað sama samtykkir landsnevndin, sum var politiski myndugleikin tá. Hetta skapti eitt rættiligt split millum strandingar.

Hetta kom at síggjast aftur á lögtingsvalinum í 1945. Nú hendir tað óhoyrda, at tað resta bara Fólkaflokkinum sjei atkvøður at vera líka stórir sum Sambandsflokkurin!

Tað segðist, at Johan Poulsen bliknaði meir og meir, so hvørt sum atkvøðurnar vórðu taldar upp í skúlanum. Hann varð tó afturvaldur men sum eykavaldur. Sambandsflokkurin fekk tá 109 atkvøður, meðan Fólkaflokkurin fekk heilar 102, Sjálvstýrisflokkurin fekk 7 og Javnaðarflokkurin 9 atkvøður. Nú var Sambandsflokkurin farin niður um helvtina av øllum atkvøðunum og er bara eitt vet framm-anfyri Fólkaflokkin.

Johan Poulsen viðmerkendi seinni, at hann hevði rættiliga brent seg, og hann fór ikki aftur at leggja seg út í lokalpolitikk.

Nú er Petur komin inn í myndina

Men so við og við slætnaðu sjógvarnir aftur, og Sambandsflokkurin gjørdist aftur tann stóri flokkurin á Strondum. Seinni er eisini bryggja komin í báðum støðum.

Í 1946 fekk Sambandsflokkurin 123 atkvøður á Strondum, Javnaðarflokkurin 10, Fólkaflokkurin 89. Sambandsflokkurin fekk tá 55% av øllum atkvøðunum.

Sambandsflokkurin er framvegis tann stóri flokkurin á Strondum. Á seinasta lögtingsvali fekk hann 37% av atkvøðunum. Strendur fekk aftur valdan tingmann.

Tó er Sambandsflokkurin størri á Toftum enn á Strondum.

Rann saman við Petur

Nakað eftir kríggið rann saman millum Petur og meg. Vit hittust í losjuni, har hann var sera virkin. Petur fór á maskinskúla her í Havn eftir smiðjulærana hjá Wenzel Petersen. Men tá var neyðugt at fara til Danmarkar, um ein vildi hava tað víðkaða maskinmeistaraprógvið. Hann vildi ikki fara niður, um eg ikki eisini kom við.

Mær dámdi tað lítið, men eg segði so upp á posthúsinum. Postmeistarin, Danielsen, var so beinasamur, at hann skaffaði mær starv á einum posthúsi í Bagsværd.

Postmeistarin var tá 63 ár og skuldi skjótt fara frá við pensjón. Hann var eitt so elskuligt menniskja. Hann var ógvuliga áhugaður í Føroyum og visti nógv meira um Føroyar enn eg visti.

Hann kundi fortelja mær um Kirkjubø og so mangt annað. Tá ið eg fekk skerpikjøt heimani frá, fekk hann ein bita burtur av, og væl dámdi honum.

Vermamma mín, Katrina Christiansen, doyði bráðliga 1. okt. 1950 í góðum árum. Hetta var sera syrgiligt. Øll trý børnini vóru í Danmark, og hóast vit royndu, so var ikki møguligt at fara heim til jarðarferðina.

Umframt Petur, vóru Maria og Haldor eisini í lestrarørindum í Keypmannahavn. Haldor læs kemiverkfrøði og Maria lærði til barnagarðslærarinnu ella pedagog, sum tað nú kallast.

Haldor gavst tá við lesnaðinum, fór heim og tók við handlinum eftir mammuna.

Tá ið hon fór til gravar sótu vit saman í stovuni og syrgdu. Katrina var sera skilagóð, og í allar mátar ein góð mamma og vermamma.

Tá vit komu heimaftur, arbeiddi eg eitt skifti á posthúsinum í Havn.

Tað var munur á at arbeiða á posthúsi í Danmark og í Havn. Her var nógv meira at gera í Havn.

Ískoyti: Í seinasta parti var prentgóðskan so vánalig, at tveir myndatekstir vóru ikki komnir við. Onnur myndin var av Hilmar Kass, floksfelaga hjá Onnu, og hin var av gamla mjólkabátinum, Tróndi, sum røkti ferðasambandið millum Strendur og Havnina.